

(14), dirigida pel mateix Samuel Beckett i interpretada per Rick Cluchey, que va ser baixa de darrera hora en l'edició de fa dos anys, i *Les presidentes* (14 i 15), del polonès Krystian Lupa, un dels millors directors d'Europa juntament amb Marthaler, i un assidu al festival els darrers anys.

Fidel a un altre dels seus principis, Temporada Alta també promou, en aquesta edició, en ocasions a través del Centre d'Arts Escèniques El Canal, la tasca de creació conjunta entre artistes catalans i artistes forans, tot i que en un cas (Sidi Larbi i Maria Pagès, *Dunas*) el factor local és el lloc de gestació i preparació de l'espectacle. Així, Luís Homar i el grec Polydoros Vogiatzis treballaran junts per presentar *Kavafis* (3 d'octubre); una parella que pot resultar explosiva, artísticament parlant, com Mario Gas i l'actriu i cantant alemanya Ute Lemper oferiran un espectacle basat en textos de Bukowski (25 de novembre), i Lluís Soler i el director Antonio Calvo revisitaran *L'Odissea*, d'Homè (6 de desembre). I parlant de pilars del festival, l'atenció al teatre de text en català i al teatre de text català contemporani són també distintius del cicle. *El quadern gris*, de Josep Pla, amb adaptació de Carles Guillén i direcció de Joan Ollé. Amb Joan Anguera, Ivan Benet i Montserrat Carulla en el repartiment. Són gairebé una trentena d'obres de text en català les que inclou el programa, de les quals, gairebé la meitat, són creacions contemporànies. Jordi Coca, Xavier Pujol-

El quadern gris, de Josep Pla; foto: David Ruano.

rà, Joan Casas, Sergi Pompermayer, Pau Miró o Albert Mestres són alguns dels creadors representats en el programa. La síntesi d'aquest afany del festival es troba en el cartell del Premi Quim Masó a la producció teatral, que permetrà estrenar a Temporada Alta la peça *Regla de tres* (26 de novembre), escrita per Joan Casas per a la companyia Les Mateixes, per tant, creació catalana contemporània, i l'obra *La conquesta del Pol Sud* (4 de desembre), que és la versió catalana de l'obra de Manfred Karge, dirigida per Carles Fernández Giua. Més dansa. Més música. Més espectacles familiars. Contra la crisi, teatre.

Reus

el CAER crea

RAQUEL MARTÍNEZ

Els bells teatres de Reus: Bartrina i Fortuny són els grans del Camp de Tarragona en estrenes i ara, més que mai, també en produccions. Els seus escenaris donaran suport als tretze espectacles propis que el CAER (Centre d'Arts Escèniques de Reus) presenta aquesta temporada.

Certament podem pensar en una sòlida activitat teatral tant pel nombre de produccions, com pel vuitanta-nou per cent d'ocupació que registren a dia d'avui les taquilles.

Teatralment parlant, Reus és avui un dels plats importants d'aquest país, tant per l'exhibició com pel fet d'acollir el

primer centre públic de producció que es descentralitza a Catalunya: el CAER neix l'any 2005 prenent el testimoni de més de cent anys de tradició escènica a la capital del Baix Camp. I vol continuar sent escenari de grans produccions, però també crear productes que s'insereixin en el mercat nacional i iniciar així un nou camí d'horitzons internacionals.

Des de la seva creació, el CAER ha anat produint o coproduint amb el Teatre Nacional de Catalunya, el Teatre Lliure, el Mercat de les Flors, CAET (Centre d'Arts Escèniques de Terrassa), El Canal (Centre d'Arts Escèniques de Salt-Girona), el Teatre Principal de Mallorca, el Teatro Español o el Teatro de la Abadía; fins a un total de 36 espectacles. I més de trenta-cinc mil espectadors han assistit a les representacions. I catorze muntatges han fet gira o temporada a emplaçaments diferents, amb més de noranta mil espectadors.

Enguany continuaran les coproduccions, que es podran veure no només a Reus, sinó a altres ciutats com Barcelona, Lleida, Mataró, Olot o Girona, on diversos espectacles faran temporada.

El CAER assumeix l'especialització en espectacles a cavall de nous llenguatges, l'adopció del circ i el teatre físic i gestual. El projecte busca recolzar dramàturgies contemporànies i, com a treball diferencial, no vol viure d'esquena a la ciutat i als importants festivals que s'hi gosten: Cos, festival de mim i teatre gestual, i Trapezi, festival de circ.

La primera etapa del CAER, sota la direcció de Ferran Madico ja fou revel·ladora,

Platz Mangel, de Christoph Marthaler; foto Dorothea Wimmer.

El circ al festival Trapezi.

mostrant des d'un bon principi que apostaria per innovar, aconseguint convèncer públic i crítica tot materialitzant una línia de dramaturgies contemporànies que ara prosseguiran, en la nova etapa, amb el segell de Cèsar Compte. En una temporada que, segons les seves paraules: "Desdibuixa la frontera entre el classicisme i el risc, entre allò consagrat i allò nou, que combina teatre de text, teatre físic, dansa, circ i òpera, alhora que reinventa talents reconeguts del món de les arts escèniques i interrelaciona la solera de creadors i artistes consagrats amb nous talents del sector."

Cèsar Compte, amb l'assessorament del director artístic del Festival Cos, Lluís Graells, i els codirectors artístics de Trapezi, Bet Miralta i Jordi Aspa, prenen el relleu a la direcció artística tot unificant sota una mateixa direcció el centre de produccions, el Teatre Fortuny i el Teatre Bartrina, el Trapezi i el Cos, gestionats pel consorci format per la Generalitat de Catalunya, la Diputació de Tarragona i l'Ajuntament de Reus.

Aquesta temporada es podrà veure l'actor David Selvas dirigint *La gavina*, de Txèkov amb adaptació de Martin Crimp.

El creador tortosí Roberto Oliván, foment circ, dansa, música i teatre, propiciant travessar fronteres sense que l'idioma sigui un impediment.

El reconegut compositor Albert Guinovart creant l'òpera *Alba eterna* al costat dels joves directors Jordi Faura i Abel Coll.

Francesc Cerro dirigint actors consagrats com Andreu Benito, Pau Roca o

Fina Rius, tot posant en peu el gran Strindberg i la seva intensa peça: *Pascua*.

Circ amb la música de Lluís Llach.

La direcció de Pau Danés a *Llits*. El dramaturg Toni Martín en la direcció escènica del seu propi text: *The Hamlet's Circus*. Aquest treball neix d'una adaptació molt personal de l'obra de Shakespeare amb un text punyent que reflecteix la devaluació de la paraula, l'exaltació de la forma en detriment del contingut en una Europa en decadència que vol mostrar un aparador atractiu als ulls. L'autor i director juga amb la figura del *Hamlet* shakespearà i la metateatralitat per confrontar dos mons: un circ de persones enfront un circ de feres.

La revisió de clàssics es reviurà amb *La Ilíada*, en la versió de Tom Bentley-Fisher i Elisabeth Ràfols, replantejada a través de dones que examinen la guerra d'una altra manera, maldant per arribar a una solució i una nova comprensió de la pau.

Una programació que anirà des de l'òpera de càmera al circ, des de la dansa, la música i el teatre a la recerca d'un art total que passa per jugar amb totes les disciplines escèniques.

El CAER crea, tot engegant una temporada que ofereix riquesa, varietat i novetat.

Terrassa programa per a tothom

MARINA MARTORI

Prescindint de fer un "lístic de detall" de programació completa, cosa que podeu trobar fàcilment a les pàgines d'Internet, destacaré allò que em pot semblar més interessant per atraure públics consumidors de novetats creatives, i també allò que pot satisfer un públic més convencio-

nal, amb el desig, per part meua, que una altra programació ajudi a augmentar l'índex d'ocupació dels teatres de El CAET (Centre d'Arts Escèniques de Terrassa) que amb els seus dos espais: el Teatre Alegria i el Centre Cultural, se situa avui al voltant del 50%.

Malgrat aquest índex d'ocupació que podem considerar baix, el CAET és ja un referent del panorama teatral català i en els seus escenaris s'hi han pogut veure produccions importants com: *Antíflops*, *L'home, la bèstia i la virtut*, *El silenci del mar*, *La strada*, *Volpone*, *Tres sombreros de copa*, *La mort d'Ivan Ilich*.

Aquesta temporada 2009/2010 arrenca amb: *Una comèdia espanyola*, el text de Yasmina Reza dirigit per Sílvia Munt i amb un prestigiós repartiment: Ramon Madaula, Xicu Masó, Maria Molins, Cristina Plazas i Mònica Randall.

A continuació la VII edició del Festival Internacional de Dansa de Terrassa TNT – Terrassa eN movimenT que, coordinat des del CAET es proposa un any més ser el banc de proves per a nous creadors d'avantguarda tant de petit com de mitjà format, tot mostrant propostes del país i alhora obrint les portes a propostes internacionals. Cal fer menció del ballarí Lluís Burch, guanyador del premi Dansal 2009. I de la ballarina Sònia Gómez, artista completa que ens mostrarà les fluïdes fronteres entre dansa, teatre i espectacle televisiu amb: *Experiències con un desconocido show*. I com millor exemple de quina és la filosofia del CAET en relació a les noves creacions en dansa, podem parlar del projecte Fàbrica TNT: una dotació econòmica que permet una residència artística i tècnica a la "casa del CAET" i l'estrena del corresponent espectacle que aquesta estada de treball pugui generar. Si Reus fa una aposta decidida pel circ i Girona pel teatre de text, Terrassa la fa per la dansa.

Tornant a la temporada, el següent estadi de la programació l'omplirà Concha Velasco, que dirigida per Josep Maria Pou, interpreta madame Rosa a: *La vida por delante*, basada en la novel·la de Roman Gary (premi Gouncourt 1975), espectacle que ha fet temporada al Teatre Goya de Barcelona amb gran èxit de crítica i públic.

Un altre èxit que arribarà al CAET procedent de Barcelona, és: *Cancún*, de Jordi Galceran, amb direcció de Josep M. Mestres, les actrius Lluïsa Mallol i Lluïsa Castell, i els actors Ferran Rañé i Antoni Sevilla.